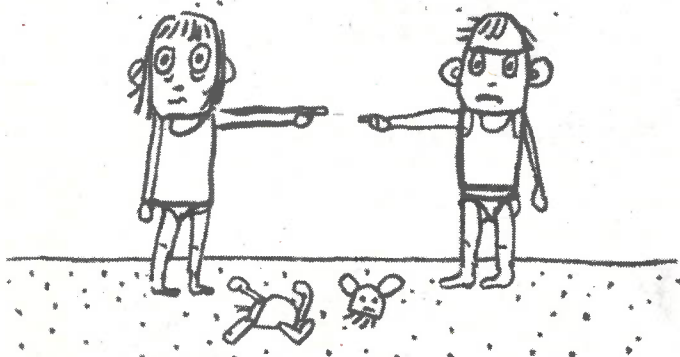

Anna van den Breemer schrijft elke woensdag over een alledaags opvoedkundig probleem waarvoor ze een oplossing zoekt

Iedereen doet maar wat

Broers-en-zussenbonje

Aflevering 11: hoe zorg je ervoor dat broers en zussen elkaar niet de tent uitvechten?

Illustratie **Claudie de Cleen**

Toen ik zwanger was van de tweede, kreeg ik het advies mijn dochttertje direct na de geboorte een pop cadeau te doen, om eventuele jaloerse gevoelens te verzachten. Volgens ervarener ouders is dit slechts het begin. Strijd om de aandacht van mama zal zich rap verplaatsen naar een gevecht om Duplo, en nog weer later om de afstandsbediening en badkamertijd. Hoe zorg je ervoor dat broertjes en zusjes elkaar niet de tent uitvechten?

Wat zeggen de deskundigen?

Bonje tussen broers en zussen heeft een belangrijke functie in de ontwikkeling van kinderen. 'Ze leren in een gelijkwaardige relatie conflicten op te lossen', zegt hoogleraar adolescentie Susan Branje van de Universiteit Utrecht. 'Het gezin is daarvoor een veilige plaats. Vriendjes kunnen na een ruzie besluiten geen contact meer te willen, broertjes blijven.' Strijd helpt kinderen bovendien om het perspectief van de ander te begrijpen, een vaardigheid die ze vaak pas onder de knie hebben rond hun vijftiende levensjaar.

Hoeveel ruzie is normaal? Conflicten nemen toe in de kindertijd. Uit observatiestudies blijkt dat kleuters soms wel zeven conflicten per uur hebben. Vanaf de vroege adolescentie neemt het aantal ruzies af, ook doordat kinderen steeds meer hun eigen weg gaan.

In haar onderzoek naar gezinsrelaties van jongeren

oprichter van How2talk2kids. 'Bijvoorbeeld door te zeggen: 'Kijk eens hoe goed je zus haar bord leegeet. Of: zie je hoe je broer zijn rugzak altijd aan de kapstok hangt, waarom doe jij dat nooit?' Als ouder denk je dat zo'n opmerking inspireert tot beter gedrag, maar je benadrukt vooral de onderlinge competitie.

Hoe moet het dan wel?

Vaak zijn vaders en moeders geneigd het gekibbel te sussen. Of ze grijpen in door te dicteren wat er moet gebeuren: jij mag eerst met de iPad, dan mag je broer. 'Hiermee los je ogenschijnlijk het conflict op, maar onderhuids gaat het verder als jij niet in de buurt bent', zegt De Hertog. Bovendien plaats je je als ouder in de rol van politiemans of scheidsrechter. Voordat je het weet, ben je in de weer met schema's en kookwekkers om alles eerlijk te verdelen.

Het is verstandiger om kinderen zélf met een oplossing te laten komen. Dat kan al als het jongste kind 3 jaar is. Hoe doe je dat? 'Je erkent eerst de gevoelens van beide partijen ('jij wilt heel graag met de iPad, en jij ook') en zegt vervolgens: 'Ik weet zeker dat jullie samen tot een oplossing kunnen komen die voor jullie beiden oké is. Tot die tijd neem ik de auto/iPad/bal mee.' Het gaat erom dat je je als ouder neerlegt bij de gevonden oplossing, ook al voelt die voor jou niet altijd eerlijk.

Maar wat als kinderen elkaar in de haren vliegen? De Hertog: